

Lang rente

Deflationsrisiko vil præge renteudviklingen

Selvom inflationen i eurozonen med tallene fredag steg til 0,9 procent, så vurderer økonom Klaus Kaiser fra Videncenter for Landbrug, at deflation i Europa er den største fare det kommende år. "Der er både god og dårlig deflation, hvor den gode er, hvis det f.eks. er en følge af, at råvarerepriserne er faldet. Men det jeg frygter, er deflation som følge af mangel på efterspørgsel, og det er bestemt en dårlig deflation. Ser vi et år frem, frygter jeg, at vi har deflation i eurozonen. Det vil holde renterne nede, og måske få dem endnu lavere end i øjeblikket," siger Klaus Kaiser.

Klaus Kaiser vurderer det som et rimeligt alvorligt scenarie, og han mener ikke, at deflation er indregnet i de aktuelle renter. Spørgsmålet er så, om det vil komme til at betyde et større rentespænd til USA. "Jeg tror ikke det amerikanske opsving er helt så stærkt, som de fleste vurderer," siger han. Dermed er der efter hans vurdering lagt op til, at også de amerikanske renter måske skal lidt ned. Der kan komme nogle skvulpe, når de amerikanske politikere igen skal diskutere gældsloft. "Jeg tror næppe, det for alvor kommer til at betyde noget for renten, for de vil ende med at hæve gældsloftet. Men på længere sigt må de forholde sig til det problem, at de bliver ved med at hæve gældsloftet," siger Klaus Kaiser.

Når det gælder Europa, er Klaus Kaiser overbevist om, at de gældssproblematikker, der tidligere fyldte dagsordenen for Sydeuropa, igen vil blusse op. "De har stadig underskud og ingen vækst, så det kommer til at tygne mere og mere i forhold til BNP, og så vil vi se en ny krise. Oveni kommer så deflation. Det er en giftig cocktail. Hvernår krisen kommer igen er kun et spørgsmål om timing," siger han.

Efter faldet fra 1,860 procent havde renten for en stund stabiliseret sig på niveauet lige over 200 dages glidende gennemsnit i 1,380 procent. Herfra blev der gjort to forsøg på at komme tilbage over modstandslinjen ved 1,480 procent, men begge forsøg mislykkedes. En naturlig konsekvens heraf var en fortsættelse af den foregående bevægelse, som altså varet betydeligt fald. Det blev bekræftet i onsdags, hvor renten for første gang siden den 31. maj faldt under 200 dages glidende gennemsnit. Herfra er der ikke nogen naturlig støttelinje af betydning inden for synsvidde, så vi kan være på vej mod renter under 1,000 procent igen. De nævnte renter er for den ni-årige statsobligation. Til sammenligning er renten omkring 30 basispoint højere på den nye toneangivende obligation.

Ejlif Thomasen